

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
 ע"ו 13-06-58424 נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום
 18 דצמבר 2013

1

בפני כב' השופטת חדוה וינבאום וולצקי

המערערת נ. ס.

נגד

המשיב קצין התגמולים

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד גב' לימור בריק ועו"ד אלי סבן
 משפחת המערערת
 ב"כ המשיב עו"ד תום עופר

פסק דין

1. המערערת ילידת 1984 מוכרת כנכה בשיעור 100% בגין פגימה נפשית קשה ומתוכם 67% על חשבון השרות. נכותה זו מוכרת באופן זמני עד ליום 1.11.13.
2. הערעור נסב על קביעת וועדה רפואית עליונה מיום 23.4.13 שכאמור ראתה לקבוע את נכותה בשיעור 100% מחמת אשפוזה אך באופן זמני בלבד.
3. הוועדה קבעה את נכותה כזמנית וזאת עד שתוכל המערערת להתייצב בפני הוועדה לצורך בדיקתה ומתוך תקוותת של הוועדה כי מצבה ישתפר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

18 דצמבר 2013

ע"ו 13-06-58424 נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1
2 אי התייצבות המערערת לבדיקה נבעה מהסיכון שהיה בכך בשל מצבה העדין. היא מפנה
3 למכתבו של הרופא המטפל בבית החולים שלוותה מיום 21.4.13 שמבקש את אי
4 התייצבותה של המערערת בשל הסיכון האובדני שיכול להיות לכך.
5
6 עוד מפנה ב"כ המערערת לכל המסמכים הרפואיים, לרבות הדו"ח מבי"ח שלוותה, מכתבו
7 של מנהל בי"ח אברבנאל ד"ר יהודה ברוך מיום 10.1.12 ותוות דעתו של פרופ' שמואל פניג
8 שניתנה מטעמה של המערערת.
9
10 היא מפנה גם לכך שבמהלך 10 השנים שלמן האשפוז הראשון הייתה המערערת מאושפזת
11 2529 ימים מתוך 3497 ימים נכון למועד הגשת הערעור. כן היא מציינת שבאשפוז האחרון
12 של המערערת היא מצויה באשפוז רצוף למן אוקטובר 2011.
13
14 בעת הדיון בפניי היום ציינה ב"כ המערערת כי המערערת מוסיפה להיות מאושפזת עד
15 היום.
16
17 בפן המשפטי מפנה ב"כ המערערת לפסיקה אשר ראתה לקבוע כי מקום שאין צפי ברור
18 לשיפור במצבו של נכה, על הוועדה לקבוע את נכותו כצמיתה.
19
20 מצבה של המערערת תואם את סעיף 33 ז' למבחני הנכות שכן היא עומדת בשתי דרישותיו:
21 האחת, חוסר יכולת לתפקד באופן עצמאי עם צורך בסיוע יום יומי. והשני, האשפוז.
22
23 מכאן הערעור והבקשה כי נכותה תקבע לצמיתות.
24
25 ב"כ המשיב התנגד לערעור אך בפתח ישיבת היום הודיע כי הוא מוכן שהתיק יושב לוועדה
26 על מנת שזו תבחן האם לאור העובדה שהמערערת עדיין מאושפזת יש מקום לקבוע את
27 נכותה לצמיתות.
28
29 עוד טוען ב"כ המשיב כי לאורך השנים למן שנת 2010 רופאים שונים בוועדות שונות ראו
30 לקבוע נכויות שונות. כך למשל אף הוועדה העליונה הקודמת ראתה לקבוע 100% נכות
31 בתקופת האשפוזים ו - 70% בתקופה שבין האשפוזים וועדות מחוזיות ראו אף לקבוע את
32 נכותה בשיעור 50% לפרקים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

18 דצמבר 2013

ע"ו 13-06-58424 נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף

השיקום

- 1
- 2 עיקר טענתו של המשיב הינה כי קביעת הנכות כצמיתה או כזמנית הינה קביעה רפואית
- 3 במובהק ומסורה לוועדה בלבד ובית משפט אינו יכול להתערב בה. לטעמו קביעת הוועדה
- 4 בשעתה כי הנכות היא זמנית על מנת שהמערער תוכל להתייצב בפני הוועדה הינה סבירה
- 5 ואין להתערב בה. בעניין זה הוא מפנה לתקנה 12 לתקנות.
- 6
- 7
- 8 דיון
- 9
- 10 10. אין חולק כי המערער עומדת בדרישות סעיף 33 ז' למבחני הנכות וזאת מזה מספר שנים
- 11 כפי שאף חלקן של הוועדה הרפואיות העליונות ראו לקבוע.
- 12
- 13 אף חברי הוועדה לא העלו כל טיעון שמתוך עיון במסמכים אין הם מקבלים את קביעת
- 14 הגורמים המטפלים ולפיה המערער נזקקת לסיוע מתמיד לכל אורך שעות היממה (לבד
- 15 ממועד השינה) וכי אינה יכולה לתפקד באופן עצמאי. כן לא חלקו על עצם העובדה
- 16 שהמערער מוסיפה להיות מאושפזת ואין צפי למועד שחרורה.
- 17
- 18 כך גם לא חלקו חברי הוועדה על מכתבו של הרופא המטפל ד"ר קריגר מיום 21.4.13 כי לא
- 19 יהיה זה נכון לגרום למערער להתייצב לדיון בפניהם מחמת הסיכון האובדני שבו היא
- 20 מצויה.
- 21
- 22 11. עיון במסמכים הרפואיים מלמד שהמערער מצויה באשפוזים ארוכים לכל אורך שנות
- 23 מחלתה מזה 10 שנים וכי בשנתיים האחרונות היא מאושפזת כמעט ברציפות כאשר
- 24 התקופות שבין האשפוזים הם קצרות ביותר מעולם לא עלו על שבועיים עד שלושה וזאת
- 25 לפחות מאוקטובר 2010. בעניין זה ראיתי להפנות למסמך מבי"ח שלוותה מיום 21.4.13
- 26 שהונח בפני הוועדה, עובר לדיון האחרון.
- 27
- 28 כל הגורמים המטפלים במערער לאורך כל השנים ובעיקר בשנים האחרונות מצביעים על
- 29 האימפולסיביות בדחפים האובדניים שלה שאינם ניתנים לצפייה מראש והם שמהווים
- 30 סיכון כה גדול למצבה. עניין זה נלמד הן מהמסמכים משלוותה, הן מחוות דעתו של פרופ' פניג והן ממכתבו של ד"ר ברוך. הניסיונות להוציא את המערער להוסטל נכשלו עד היום
- 31 בטווח קצר מאוד. עוד ראיתי לציין כי המערער הייתה מצויה באשפוזים ארוכים ביותר,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

18 דצמבר 2013

ע"ז 13-06-58424 נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1 כך למשל 4 שנים בגדה וכשנתיים בתל-השומר וזאת עובר לאשפוזה האחרון החל
2 מאוקטובר 2011 כאמור בבי"ח שלוותה.
3
- 4 .12 המערערת מאובחנת כסובלת מהפרעה סכיזואפקטיבית בשילוב עם הפרעה כפייתית
5 (אופססיב – קומפלסיב) ואישיות רגשית לא יציבה.
6
- 7 .13 כפי שניתן ללמוד מקביעת הוועדה הרפואית העליונה, הסיבה שבגינה ראתה לקבוע את
8 הנכות כזמנית היא תקוותה של הוועדה שמצבה של המערערת ישתפר ואזי תוכל להתייצב
9 בפניה.
10
- 11 הוועדה לא חלקה על העובדה שבמצבה הנוכחי של המערערת נכותה מתאימה לסעיף 33 ז'
12 והעלתה את נכותה בהתאם לאותו סעיף לשיעור 100%. זאת עשתה מבלי שבדקתה את
13 המערערת ומבלי שביקשה בטרם תקבע מסקנתה לערוך למערערת בדיקה במקום אשפוז.
14 רעיון זה לא עלה על ידי חברי הוועדה.
15
- 16 בעניין זה אין לי אלא לציין כי כשם שבית משפט הולך אצל צד שאינו יכול להתייצב בפניו
17 בין אם לביתו ובין אם למקום אשפוזו, כך גם וועדה רפואית עליונה שיושבת כטריבונל מעין
18 שיפוטי, רשאית וזכאית לעשות כן מקום שהיא סבורה שהדבר נדרש וכי אינה יכולה לסכם
19 ממצאיה ללא בדיקה.
20
- 21 .14 הוועדה בצדק סברה כי ניתן מתוך המסמכים הרפואיים שהונחו בפניה לקבוע את שיעור
22 נכותה של המערערת וכך עשתה.
23
- 24 .15 כל שנותר לבחון הוא, האם אכן יש מן הסבירות בקביעת נכותה של המערערת באופן זמני
25 או שמא כשם שניתן לקבוע את נכותה הזמנית ללא התייצבותה בפני הוועדה כך היה ניתן
26 לקבוע את נכותה כזמנית.
27
- 28 .16 אין חולק כי קביעה של נכות זמנית או צמיתה היא שאלה רפואית שמסורה לשיקול דעתה
29 של הוועדה. אלא שגם קביעות אלה נדרשות לעמוד במתחם הסבירות.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

18 דצמבר 2013

ע"ו 13-06-58424 נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף

השיקום

- 1 בתי המשפט לא אחת ראו לקבוע כי מקום שנכות של נכה אינה צפויה להשתנות בטווח
2 הקצר ואין טיפול שהתחילו בו או תקופת החלמה שנדרשת לחלוף שמהם ניתן ללמוד על
3 זמניות הנכות, כי אז יש לקבוע את הנכות כצמיתה.
4
5 הטעם לדבר הוא בין היתר זכותו של המשיב לשוב ולבקש הפנייתו של נכה לוועדה רפואית
6 חדשה ככל שהוא סבור שמצבו השתפר ונכותו קטנה.
7
8 יחד עם זאת, לאורך כל השנים עוד מתקופת פסקי הדין של כב' הש' חיים פורת ועד היום,
9 עומדת ההלכה כי אין מציקים לנכה בבדיקות חוזרות ונשנות אלא אם יש אכן צפי ברור
10 לשיפור במצבו ולעניין זה ראיתי להפנות לע"א (ת"א) 1918/96 גונטרצ'ון נ' קצין
11 התגמולים, דינים מחוזי לבי' (288) ע"ו 13-02-32064 בן נעים נ' קצין התגמולים, מפי כב'
12 הש' כרמי מוסק מיום 9.7.13 וכן לפסק דיני בע"ו 11-10-27628 הרצל דבוש נ' קצין
13 התגמולים, מיום 19.4.12 והפסיקה המוזכרת בו והרשימה אינה מלאה.
14
15 17. משהוועדה ולטעמי בצדק לא ראתה צורך לבדוק את המערערת לצורך קביעת הנכות
16 הזמנית, ומשאינן לבד מתקווה בעלמה ממצא או טיפול שעשוי להביא לשיפור בטווח הקצר
17 ובעיקר נוכח האשפוז הארוך בו מצויה המערערת, נראה כי על פי הפסיקה יש לקבוע את
18 נכותה כנכות צמיתה.
19
20 ככל שימים יביאו לשיפור במצבה של המערערת, ואין לי אלא לקוות שכך יקרה, פתוחה
21 בפני המשיב הדרך בהתאם לדין לשוב ולבקש בדיקתה בפני וועדה רפואית.
22
23 18. אשר על כן, מצאתי כי אין זה סביר לשוב ולהטריח את המערערת, או את משפחתה ואת
24 באי-כוחה לדיונים חוזרים ונשנים ואני קובעת כי נכותה תקבע לצמיתות.
25
26 יו"ר הוועדות הרפואיות ידאג לתיקון הרישום באופן שנכותה של המערערת בהתאם לסעיף
27 33 ז' בשיעור שנקבע על חשבון השרות יקבע לצמיתות.
28
29 19. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

18 דצמבר 2013

ע"ו 13-06-58424-נ. ס. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

1
2
3
4
5
6
7

20. התיקים הרפואיים (4 במספר) מוחזרים לבי"כ המשיב.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ד, 18/12/2013 במעמד הנוכחים.

חנה וינבאום וולצקי

חנה וינבאום וולצקי, שופטת

8
9
10
11
12
13
14

הדסה/קלדנית